Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Πολυσήμαντη καὶ ἀποφασιστικὴ γιὰ τὴ μορφωτικὴ ἀνάπτυξη τοῦ λαοῦ καὶ θεμελιακή, πραγματικά, γιὰ τὴν πνευματικὴ, ἐπιστημονικὴ καὶ ἐν γένει πολιτιστικὴ προαγωγὴ τοῦ Ἔθνους μας εἶναι ἡ προσφορὰ τῆς κυβερνήσεως στὸν τομέα τῆς παιδείας, ὅπως ἐκδηλώνεται ἀδιάλειπτα, μὲ ὁλόκληρο κύκλωμα φροντιδῶν, πρωτοβουλιῶν καὶ ἐνεργειῶν.

Ἔτσι, μὲ σειρὰ ὀρθολογημένους νόμους, θεσμικοῦ χαρακτῆρα καὶ λειτουργικούς, ἐπιτεύχθηκαν ριζοσπαστικὴ μεταρύθμιση καὶ πλήρης ἀναμόρφωση τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος στὴν Ἑλλάδα, σὲ ὅλες τίς βαθμίδες της καὶ τὰ στάδια σπουδῶν, ἀπὸ τὸν ἀνώτατο κύκλο, ἰσαμε τὴ στοιχειώδη παιδεία—μὲ βασικὸ κιόλας ἄξονα τὴν ἐπίσημη θέσπιση τῆς ζωντανῆς ἐθνικῆς μας γλώσσας. Ἀναμόρφωση εὐρύτατη, ποὺ ἀναφέρεται στὸν ἐκσυγχρονισμὸ τῶν κύκλων σπουδῶν καὶ τὴν εἰσαγωγὴ νέων καὶ μὲ ἀνασυγκρότηση τῶν προγραμμάτων διδασκαλίας στὴ συγγραφὴ νέων διδακτικῶν βιβλίων στὴν κατάρτιση καὶ ἐπιμόρφωση, τὴν αὔξηση, τὴν ἐξέλιξη καὶ στὴ λειτουργικὴ διασφάλιση τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ κ.ἀ. θέματα.

Παράλληλα ἡ κυβέρνηση δὲν φειδωλεύεται νὰ διαθέσει καὶ ὅλα τὰ ὑλικὰ μέσα, ποὺ χρειάζονται ὥστε ὁλόπλευρα νὰ εὐοδωθεῖ ὁ μεγάλος αὐτὸς ἐθνικὸς σκοπός.

Ὡς πρὸς τὸ τελευταῖο τοῦτο, χαρακτηριστικὸ τῆς εὐστοργῆς γιὰ τὴν ἐκπαίδευση πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι: στὸ νέο προϋπολογισμὸ τοῦ κράτους (1979) οἱ δαπάνες γιὰ τὴν παιδεία φτάνουν σὲ 46 δισεκατομμύρια δραχμὲς, αὐξημένες κατὰ 9.000.000.000 ἢ σὲ ποσοστὸ 24,5% ἐναντι τοῦ ἔτους 1978, δηλαδὴ συνολικὰ, ἀπορροφοῦν τὰ 12,5% τῶν ἐν γένει δαπανῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ 1979 ἔναντι 11,5% τοῦ 1978.

Ἐξ ἄλλου, ὁ πρόσφατος νόμος 815)1978 περιλαμβάνει πλέγμα μέτρων, ποὺ ἐπιλύουν διάφορα ἐπιστημονικὰ καὶ λειτουργικὰ- ἐπαγγελματικὰ προβλήματα τῶν ἐπιμελητῶν, βοηθῶν καὶ παρασκευαστῶν τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων τῆς χώρας, ὅπως λ.χ. ἡ θέσπιση γιὰ πρώτη φορὰ, τῆς δυνατότητας νὰ μονιμοποιοῦνται ἐπιμελητὲς καὶ βοηθοί, ὥστε νὰ δημιουργηθεῖ σοβαρὸς ἀριθμὸς μονίμων ἐκπαιδευτικῶν στελεχῶν μὲ αὐξημένα προσόντα καὶ ἡ δυνατότητα γιὰ συνεχὴ ἀνανέωση θητειῶν τῶν σημερινῶν ἐπιμελητῶν καὶ βοηθῶν —καὶ ἔτσι θὰ ὑψωθεῖ τὸ ἐπίπεδο σπουδῶν, ἀν ληφθεῖ ὑπ' ὄψει, πῶς ἡ αὔξηση τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτηρίων τῆς χώρας θὰ φτάσει στὸ 35% τοῦ δεδομένου, ἐνόσω ἔχουν ἤδη δημιουργηθεῖ 400 νέες θέσεις ἐπιμελητῶν καὶ βοηθῶν σὲ πανεπιστήμια καὶ πολυτεχνικὲς σχολές.

Ἀπὸ τὴν ἄποψη πέλι, τῶν ὑλικῶν μέσων, ἀξίζει νὰ ὑπογραμμιστεῖ, πῶς τὸ ὑπουργεῖο Παιδείας ἀναπτύσσει ἤδη ἔντονες προσπάθειες, γιὰ νὰ ἐπιλύσει τὶς ἐκκρεμότητες ποὺ ἀπὸ δεκαετία τώρα, σημειοσχολικῶν χτιρίων. Καὶ εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ γνωστεῖ, πῶς μέσα στὸ ἔτος τοῦτο (1978) κατασκευάστηκαν 3.000 νέες σχολικὲς αἴθουσες, ἐναντι 1.800 τοῦ ἔτους 1976 μὲ τὴ διάθεση σοβαρῶν πιστώσεων.

Τὸ ὑπουργεῖο Παιδείας ἔχει προβλέψει καὶ γιὰ τὸν ἐρχόμενο χρόνο ν' αὐξήσει ἀριθμητικὰ τὶς αἴθουσες δι δασκαλίας, διαθέτοντας τὶς ἀναγκαῖες πιστώσεις καὶ γιὰ τὴν ἐξασφάλισή τους ἀναπτύσσει ζωηρὴ ὁλοένα δραστηριότητα, ἀλλὰ ἀντιμετωπίζει πολλὲς δυσκολίες στὴν ἐξεύρεση χτιρίων κατάλληλων γιὰ νὰ στεγάσουν σχολεῖα· ἐνῶ, παράλληλα, εἰδικὸ συνεργεῖο τῆς ἁρμοδιότητάς του προβαίνει ἑκάστοτε σ' ἐπιθεώρηση τῶν παλαιῶν χτιρίων, ὅπου στεγάζονται σχολεῖα καὶ σέ ἄμεση ἐπισκευὴ ὅσων ἔχουν σχετικὴ ἀνάγκη, γιὰ νὰ λειτουργοῦν κανονικά.

Ὅλες αὐτὲς οἱ πρωτοβουλίες καὶ οἱ συναφεῖς δραστηριότητες, φανερώνουν ἀκριβῶς, τὴν ἀντίληψη τῆς εὐθύνης καὶ τὴ θετικὴ στοργή, μὲ τὶς ὁποίες ἡ κυβέρνηση ἀναπτύσσει τὴν ἀποδοτικὴ πολιτική της, στὸν τομέα τῆς παιδείας.

CHRYSLER - SIMCA

Ν. ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ
ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 172— ΤΗΛ. 321.839

λύχνος
ἔργα παραδοσιακῆς λαϊκῆς τέχνης
ΡΗΓΑ ΦΕΡΡΑΙΟΥ 48— 50—ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΛΓΑΣ
(Εἰσόδημον Πολυκατοικίας) ΤΗΛ. 276·633
δῶρα

ΤΥΠΟΙ ΣΤΡΟΒΙΛΟΦΟΡΩΝ ΑΝΤΛΙΩΝ TORRENT
ΑΝΦΙΛΚΩ
ΟΜΟΡΡΥΘΟΣ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
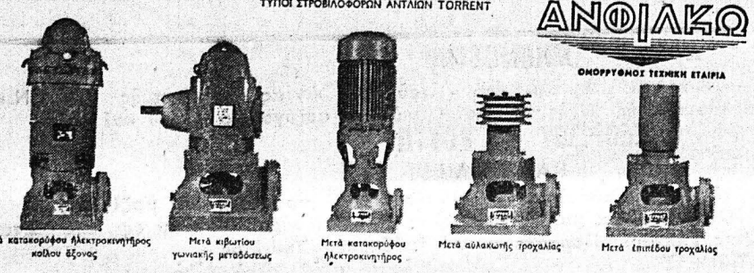
Μετὰ κατακορύφου ἠλεκτροκινητήρος κοίλου ἄξονος
Μετὰ κιβωτίου ταχυτήτων μεταδόσεως
Μετὰ κατακορύφου ἠλεκτροκινητήρος
Μετὰ αὐλακωτῆς τροχαλίας
Μετὰ ἐπιπέδου τροχαλίας
Κ. Λ. ΑΝΤΙΟΧΟΣ
Ν. Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Θ. Ν. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΜΗΜΑ ΠΩΛΗΣΕΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ
ΤΗΛΕΦ. 275.076—223.484
ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΝΣΙΣ
ΑΝΦΙΛΚΩ ΟΕ
ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΜΑΣ Ἢ ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΤΕ
ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΑΝΤΛΗΣΕΩΣ ΥΔΑΤΟΣ
ΕΚΘΕΣΙΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ ΡΗΓΑ ΦΕΡΡΑΙΟΥ 89 Α ΠΑΤΡΑΙ

Ο ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΣΣΔ

Κάθε προϋπολογισμος ἀποτελεῖ στὸ εἶδος του ἕνα πολιτικὸ καὶ κοινωνικοοικονομικὸ πορτραῖτο τοῦ κράτους.

Ὁ κρατικὸς προϋπολογισμὸς τῆς ΕΣΣΔ γιὰ τὸ 1979 ποὺ ἐγκρίθηκε πρόσφατα ἀπὸ τὸ Ἀνώτατο Σοβιὲτ τῆς ΕΣΣΔ μαρτυρεῖ πρῶτα ἀπ' ὅλα τή φιλειρηνικότητα τῆς χώρας, τὸν εἰρηνικὸ χαρακτῆρα τῆς οἰκονομικῆς της ἀνάπτυξης. Τρία χρόνια στὴ σειρὰ ἀπὸ τὸ 1977 ὡς τὸ 1978— τὸ ἄθροισμα τῶν ἐξόδων τῆς ΕΣΣΔ γιὰ τ'ς ἀνάγκες τῆς ἄμυνας παραμένει τὸ ἴδιο, δηλαδή 17 2 δισ. ρουβλια (ἕνα ρούβλι ἰσοῦται περίπου μὲ 1,5 δολλάρια τῶν ΗΠΑ σύμφωνα μέ τήν ἐπίσημη ἰσοτιμία). Τὸ 1975 τὸ κονδύλι τῶν ἀμυντικῶν δαπανῶν στὸν κρατικὸ προϋπολογισμὸ τῆς ΕΣΣΔ εἶχε φτάσει στὸ ποσοστὸ 8 1ο)ο, τὸ 1976 —7,7ο)ο, τὸ 1977— 7,1ο)ο, τὸ 1978—7ο)ο, τὸ 1979 προβλέπεται ἡ ἀναλογία του νὰ μειωθεῖ στὰ 6,4ο)ο.

Ταυτόχρονα, μόνο γιὰ τὴν στεγαστικὴ ἀνοικοδόμηση προβλέπεται γιὰ τὸ 1979 νὰ δαπανηθοῦν 17 5 δισ. ρουβλια, γιὰ τὴν κατασκευὴ σχολικῶν κτιρίων, νοσοκομείων γιὰ τή συντήρηση τῶν παιδιῶν στὰ προσχολικὰ ἱδρύματα, γιὰ τὴν παιδεία, τὴν ὑγιεινή, γιὰ τὴν πληρωμὴ συντάξεων, βοηθημάτων κλπ. 110 δισ ρούβλια.

ΤΑ ΕΣΟΔΑ ΤΟΥ ΠΡΟ.Υ ΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Γιὰ τὸ 1979 ἔχει προβλεφθεῖ ὅτι τὰ ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ θὰ φθάσουν τὸ συνολικὸ ποσὸ τῶν 269,2 δισ. ρουβλίων. Πάνω ἀπὸ τὰ 90 ο|ο τῶν ἐσόδων ἀποτελοῦν οἱ εἰσπράξεις ἀπὸ τὴ σοσιαλιστική ἐθνική οἰκονομία καὶ εἶναι πληρωμές ἀπὸ τὰ κέρδη τῶν κρατικῶν διομηχανικῶν ἀγροτικῶν καὶ ἄλλων ἐπιχειρήσεων.

ΟΙ ΦΟΡΟΙ ΠΟΥ ΠΛΗΡΩΝΕΙ Ο ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΔΕΝ Υ ΠΕΡΒΑΙΝΟΥΝ ΤΑ 22,8 ΔΙ ΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΡΟΥΒΛΙΑ Ἢ, ΠΕΡΙΠΟΥ, ΤΑ 8,5ο)ο ΤΟΥ ΠΡΟ.Υ.ΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Οἱ φόροι στὴν ΕΣΣΔ κατὰ μέσον ὅρο, φτάνουν τὰ 8,6ο)ο τοῦ συνολικοῦ εἰσοδήματος τῆς οἰκογένειας ἑνὸς διομηχανικοῦ ἐργάτη καὶ τὸ 1,3ο)ο τοῦ εἰσοδήματος τῆς οἰκογένειας ἑνὸς κολχόζνικου.

Στὶς προηγμένες καπιταλιστικὲς χώρες οἱ φόροι ἀπομιζοῦν, κατὰ μέσον ὅρο τὰ 28 ο)ο τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἐργαζομένων. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ δέν ἔχει ἀνάγκη σχολίων.

Οἱ φόροι στὴν ΕΣΣΔ κατὰ κάποιον τρόπον ἐπιστρέφουν ξανὰ στὸν φορολογούμενο, μέ ἄλλα λόγια ξοδεύονται γιὰ τίς ἀνάγκες τῶν φορολογούμενων. Θὰ ἀναφέρουμε ἕνα παράδειγμα. Στὴν ΕΣΣΔ πολλὰ ἐμπορεύματα πρώτης ἀνάγκης ὅπως π.χ. τὸ κρέας, τὸ γάλα τὰ παιδικὰ ἐνδύματα καὶ ἡ ὑπόδηση καὶ ἄλλα πουλιοῦνται κάνω τοῦ κόστους, δηλαδὴ μέ ζημιά. Οἱ ζημιὲς καλύπτονται μέ ἐπιχορηγήσεις ἀπὸ τὸν κρατικὸ προϋπολογισμὸ.

Σχεδὸν 6 δισ. ρούβλια τὸ κράτος διαθέτει ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸ του γιὰ τὴν κάλυψη τοῦ ἐλείμματος τῶν ἐξόδων ἐκμετάλλευσης τοῦ κατοικίσιμου χώρου. Τὰ ἐνοίκια τῶν κατοικιῶν (ἔχουν μείνει ἀμετάβλητα ἀπὸ τὸ 1928 δηλ. περισσότερο ἀπὸ μισὸν αἰώνα ἡ

ΤΑ ΕΞΟΔΑ ΤΟΥ ΠΡΟ.Υ.ΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Στὴν ΕΣΣΔ ἡ παιδεία ὅλων τῶν εἰδῶν καὶ βαθμίδων παρέχεται δωρεάν.

Δωρεὰν παρέχεται καὶ κάθε εἴδους ἰατρική περίθαλψη οἱ ἰατροὶ ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴν κατάσταση τῆς ὑγείας τοῦ κάθε ἀσθενοῦς καὶ ὄχι γιὰ τὴν κατάσταση τῆς τσέπης τους. Οἱ σοβιετικοὶ ἐργαζόμενοι παίρνουν σύνταξη λόγω γήρατος: οἱ ἄνδρες ἀπὸ τὰ 60 τους χρόνια καὶ οἱ γυναῖκες ἀπὸ τὰ 55. Καμμιὰ εἰσφορὰ ἢ κράτηση ἀπὸ τὴν ἀμοιβὴ ἐργασίας γιὰ τὸ ταμεῖο κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων στὴν ΕΣΣΔ δέν γίνεται.

Ἡ μείωση τῆς ἐπένδυσης κεφαλαίων στὴν οἰκονομία τῶν δυτικῶν χωρῶν, ἤ, ὅπως εἶναι τῆς μόδας νὰ τὴν ὀνομάζουν, «ἀπεργία τῶν ἐπενδύσεων» ἔχει ἀρνητικὸν ἀντίκτυπο στὴν ἀπασχόληση τοῦ πληθυσμοῦ, στοὺς ρυθμοὺς ἀνάπτυξης τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας. Πρόκειται γιὰ ἕνα ἀπὸ τὰ «ἀσθενῆ σημεῖα» στίς σχέσεις μεταξὺ τῶν ἐπιχειρηματιῶν καὶ τῶν ἐργατικῶν συνδικάτων.

Ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια τώρα ἡ ΕΣΣΔκατέχει τὴν πρώτη θέση στὸν κόσμο σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τίς ἐπενδύσεις στὴν ἐθνική οἰκονομία. Ἔτσι ἐξηγεῖται τὸ γεγονὸς ὅτι στὴ δεκαετία τοῦ 70 (1971— 1977) οἱ ρυθμοί ἀνάπτυξης τῆς σοβιετικῆς οἰκονομίας ἦταν κατά 17 φορές ὑψηλότεροι ἀπ' ὅ,τι τῆς Ἰαπωνίας, κατά 2 φορὲς ἀπ' ὅ,τι τῶν ΗΠΑ, κατά 3 φορές ἀπ' ὅ τι τῶν χωρῶν τῆς «Κοινῆς Ἀγορᾶς».

Σταθερὰ ἀναπτύσσεται καὶ ἡ ἀγροτική οἰκονομία τῆς ΕΣΣΔ. Ὅπως ξέρουμε ἡ τελευταία ἐσοδεία δημητριακῶν εἶναι ἡ ὑψηλότερη στὴν ἱστορία τῆς χώρας (235 ἑκατομμύρια τόννοι). Οἱ ἐπενδύσεις στὸν ἀγροτικὸ τομέα τῆς οἰκονομίας ἀποτελοῦν ἕνα ἀπὸ τὰ οὐσιώδη σκέλη τῶν ἐξόδων τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ (23,5 δισ. ρούβλια).

Στὸν προϋπολογισμὸ τοῦ 1979, ὅπως καὶ σέ ὅλους τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν περασμένων χρόνων, προβλέπονται κονδύλια γιὰ τὴν παραπέρα ἀνάπτυξη τῆς λαϊκῆς εὐημερίας. Εἰδικότερα, σέ ὅλες τίς περιοχές τῆς χώρας θὰ ὁλοκληρωθεῖ ἡ αὔξηση τῶν μισθῶν καὶ ἀμοιβῶν τῆς μέσης κλίμακας, τῶν ἐργαζομένων στοὺς μή παραγωγικοὺς τομεῖς. Ἔχουν προβλεφθεῖ μέτρα γιὰ τὴ βελτίωση τῶν οἰκονομικῶν καὶ βιοτικῶν ὅρων ζωῆς τῶν παλαιμάχων τοῦ πολέμου.

Ἡ εὐημερία εἶναι μιὰ ἔννοια πολὺ ἐλαστική καί σύνθετη. Περιλαμβάνει καὶ τὰ χρηματικά ἔσοδα καὶ τὶς τιμές τῶν βασικῶν προϊόντων (ποὺ τήν ΕΣΣΔ εἶναι σταθερὲς ἀπὸ τὸ 1955) καὶ τὴν οἰκολογικὴ εὐημερία τῆς χώρας καὶ ὅλη τήν κοινωνική ὑποδομή τῆς κοινωνίας σὲ μόρφωση τὴν ὑγιεινή, τὴν ἐξασφάλιση σύνταξης, τὴν ἀνάπαυση καὶ τὴν ἄδεια καθώς καὶ πολλὰ ἄλλα. Καί οἱ προσθετέοι αὐτοί, ὅλοι μαζὶ καί ὁ καθένας χωριστά εἶναι ὑλικά κατωχυρωμένοι πρῶτα ἀπ ὅλα ἀπὸ τὸν Κρατικὸ προϋπολογισμὸ.

Γ. ΠΙΣΑΡΕΦΣΚΥ
Οἰκον. Σχολιαστὴς τοῦ ΑΠΝ

Ὑπεραγορά
ΠΑΝΤΑΖΗΣΕ

Δῶρα γιὰ ὅλους
γιὰ ὅλη τὴν οἰκογένεια
γιὰ πρόσωπα ποὺ ἀγαπᾶτε

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ κατάστημα ψιλικῶν, σὲ τιμὴ εὐκαιρίας, Βορείου Ἠπείρου καὶ Μεσολογγίου. Τηλ. 332.068.

ΤΑ 150 ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ

«Συσταίνεται λόχος γυμνάσεως ὑπό τό ὄνομα λόχος τῶν Εὐελπίδων..» —ἔλεγε τὸ ψήφισμα τοῦ Καποδίστρια τὸν Δεκέμβρη τοῦ 1828.

ΗΤΑΝ ὁ πρωτογενὴς πυρήνας ὀργάνωσης καὶ συγκρότησης τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ στὸ νεοσύστατο, τότε, ἑλληνικὸ κράτος, ἡ πρώτη μορφὴ τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων, ἑκατὸν πενήντα χρόνια ἀκριβῶς ἀπὸ σήμερα...

Ο ΛΟΧΟΣ ἐκείνος τῶν Εὐελπίδων, συγκροτεῖται στὸ Ναύπλιο, τὴν πρωτεύουσα τοῦ ἐλεύθερου κράτους καὶ λειτουργεῖ ἀπὸ τὸν μῆνα Ἰούλιο τοῦ 1828 κανονικά.

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ του, ὁρίζεται ὁ Ἰταλὸς φιλέλληνας λοχαγὸς Σαλτέλλι, ποὺ βρίσκεται ὥστόσο, στὴν ἐποπτεία τοῦ Βαυαροῦ συνταγματάρχη Ἐϋδεκ. Οἱ εὐέλπιδες φέρνουνε, τότε τὴ στολή τῶν ἐπιλέκτων —μὲ διαφορὲς μονάχα στὰ διακριτικά.

ΑΛΛΑ ἡ πρώτη ἐκείνη προσπάθεια, δέν φαίνεται νὰ γνῶρισε μεγάλη ἐπιτυχία. Δέν ἦταν μόνο ἡ κακή ἐπιλογὴ τοῦ Σολτέλλι, ποὺ κρίνεται ἐντελῶς ἀκατάλληλος — ὅσο ἡ ἀκαταλληλότητα τῶν πρώτων μαθητῶν τῆς Σχολῆς. Ἡ πρόσκληση τοῦ Καποδίστρια στος πιὸ ἐπιφανεῖς ἀγωνιστὲς τῆς Ἐπανάστασης, νὰ στείλουνε τὰ παιδιά τους στὴ Σχολή, προσέκρουσε στὴν ἀντιπάθεια τῶν τελευταίων, γιὰ τὸν τακτικὸ στρατό.

ΕΤΣΙ οἱ πρώτοι 43 μαθητὲς τοῦ λόχου τῶν Εὐελπίδων, παρουσιάσανε «ἕνα περίεργον μωσαϊκὸν ἡλικίας καὶ γνώσεων».

ΟΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ἀπὸ αὐτοὺς, ἦταν ἐντελῶς ἀγράμματοι, ἐνῶ ἡ ἡλικία τους κυμαινόταν ἀνάμεσα στὰ 12 καὶ 25 χρόνια...!

ΓΙ' ΑΥΤΟ καὶ ὁ Γενάρη τοῦ 1829, τόσο ὁ λόχος τῶν Εὐελπίδων, ὅσο καὶ τὸ «Σχολεῖον τῆς Πυροβολικῆς», ποὺ εἶχε ἱδρυθεῖ τὸν Αὔγουστο τοῦ ἰδίου χρόνου, καταργηθήκανε καὶ συγχωνευτήκανε στὸ «Κεντρικὸν Σχολεῖον»—ποὺ συγκροτήθηκε, μὲ διοικητὴ τὸ λοχαγὸ Πωζιὲ καὶ ἄλλους Γάλλους ἀξιωματικοὺς, ποὺ εἶχανε κατακλύσει τότε τὸ Μωρηά, μὲ τὸ ἐκστρατευτικὸ σῶμα τοῦ στρατάρχη Μαιζὸν.

ΤΩΡΑ ἡ Σχολὴ παίρνει καθαρὰ τὴ Γαλλικὴ νοοτροπία καὶ ἐκπαίδευση καὶ λειτουργεῖ μὲ βάση τὸν ὀργανισμὸ τῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς τῆς Γαλλίας.

ΩΣΤΟΣΟ μὲ τὴν ἔλευση τοῦ Ὄθωνα καὶ πάλι ἀλλάζουνε ὅλα. Τὸ Φλεβάρη τοῦ 1834, ἐκπονεῖται καινοῦργιος ὀργανισμὸς καὶ τελικὰ ἡ Σχολὴ παίρνει τὴν ὁριστικὴ σημερινή της ἐπωνυμία: «Στρατιωτικὸν Σχολεῖον Εὐελπίδων».

ΣΥΜΦΩΝΑ μὲ τὸν ὀργανισμὸ τῆς ἐποχῆς, γίνονται δεκτοὶ στὴ Σχολή, μαθητὲς μέχρι 12 χρονῶν καὶ ἡ φοίτηση ὁρίζεται ὀχτάχρονη —μὲ τέσσερα χρόνια γενικῆς καὶ ἄλλα τέσσερα εἰδικῆς μόρφωσης. Πρώτη ἐγκατάστασή της εἶναι ἡ Αἴγινα καὶ δεύτερη ὁ Πειραιὰς τοῦ 1837.

ΤΩΡΑ ἡ Σχολὴ καὶ ἡ ἐκπαίδευση διακατέχεται ἀπὸ τὸ βαυαρικὸ πνεῦμα καὶ νοοτροπία. Διοικητὴς της εἶναι ὁ συνταγματάρχης Ράινεκ καὶ ἡ ἀλληλογραφία τῆς Σχολῆς, γίνεται σὲ γερμανικὴ γλώσσα! Ἄλλωστε, ὅλες οἱ τάξεις, διδάσκονται γαλλικά, γερμανικά, χορό, ξιφασκία, μουσική, καλλιγραφία καὶ ζωγραφική!!

ΑΛΛΑ στὰ χρόνια αὐτά, ἡ ἐκπαίδευση καὶ ἡ πειθαρχία, χαλαρώνονται αἰσθητά. Οἱ εὐνοιες τῶν στρατιωτικῶν παίρνουν καὶ δίνουν. Τὸ ρουσφέτι καὶ ἡ ἀσυδοσία ὀργιάζει. Ὁ Τύπος ξεσηκώνεται. Καὶ ὁ Ράινεκ ἀναγκάζεται σὲ παραίτηση.

ΕΤΣΙ, γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ἱστορία της ἡ Σχολὴ Εὐελπίδων καταφέρνει νὰ γνωρίσει τὸν Ἕλληνα διοικητή. Πρόκειται γιὰ τὸ γνωστὸ ἀγωνιστὴ τῆς Ἐπανάστασης Σπυρομήλιο — ἀντισυνταγματάρχη —διοικητὴ τοῦ 4ου τάγματος τῶν Ἀκροβολιστῶν!.

ΤΗ ΝΥΧΤΑ τῆς 12ης μὲ 13ης Ἀπριλίου 1864 (ἐξερράγη ἔνοπλος στάσις τῶν Εὐελπίδων, στρεφομένη ἐναντίον τοῦ διοικητοῦ τοῦ σχολείου, ἀντισυνταγματάρχου Γεωργίου Καρατζᾶ —ἕνεκεν τῆς ὁποίας ἡ Σχολὴ διελύθη προσωρινῶς, διὰ νὰ ἀνασυγκροτηθῆ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1874, μὲ τὸν ἴδιον ὀργανισμὸν καὶ τοὺς ἰδίους μαθητάς».

ΣΤΑΘΜΟΣ στὴν ἱστορία τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων εἶναι ἡ πρωθυπουργία τοῦ Χαριλάου Τρικούπη. Τὸν δρόμο τὸν ἔχουν ἀνοίξει ἄξιοι διοικητές της —ὁ Β. Σαπουντζάκης, ὁ Χ. Ζυμβρακάκης καὶ προπαντὸς ὁ Πάνος Κολοκοτρώνης. Ἀλλὰ ὁ Χαρίλαος Τρικούπης, μέσα στὸ γενικότερο πνεῦμα ἀνασυγκρότησης τῆς χώρας καὶ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεών της, εἶναι ἐκεῖνος ποὺ πραγματικὰ βάζει τὰ θεμέλια τῆς γενικῆς ἀναδιοργάνωσης τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων. Εἶναι ἡ πρώτη φορά, ποὺ μπαίνει σέ βάσεις ἡ συγκρότηση ἀξιόμαχου Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ.

ΩΣΤΟΣΟ οἱ προσπάθειες αὐτὲς δὲν φτάνουν νὰ καλύψουν τὰ μεγάλα κενὰ καὶ τ ἀπιὸ μεγάλα ἁμαρτήματα ποὺ συνοδεύει στὴν πορεία του, τὸ σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν.

ΣΤΗΝ ΗΤΤΑ καὶ τὴ ντροπὴ τῆς Μελούνας τοῦ 1897 ἕνα μέρος τῆς εὐθύνης πέφτει ἀναμφίβολα καὶ στὴ μέχρι τότε ἐκπαίδευση καὶ νοοτροπία τοῦ σώματος τῶν ἀξιωματικῶν— ἰδιαίτερα ἐκείνων τοῦ παλατιανοῦ περιβάλλοντος.

ΕΤΣΙ ἡ ἀναδιοργάνωση τοῦ στρατοῦ ἔγινε τὸ πρῶτο μεγάλο πλέον ἐντατικὸ θέμα, ποὺ προσπάθησε νὰ ἐπιβάλει καὶ προωθήσει ὁ Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος καὶ ἡ ἐπανάσταση τοῦ 1909 —μὲ σειρὰ νομοσχέδια.

Καὶ ἀσφαλῶς ὁ Βενιζέλος καὶ ἡ πρώτη κυβέρνηση τῶν Φιλελεύθερων ἦρθαν στὴ συνέχεια καὶ ἔπρεπε νὰ τὰ ὑλοποιήσουν.

ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ τῆς προσπάθειας ἀναδιοργάνωσης τοῦ στρατεύματος κατὰ τὴν περίοδο τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου καὶ τῆς πρώτης 10ετίας τοῦ Βενιζελισμοῦ πραγματοποιήθηκε καὶ ἡ βαθιὰ καὶ μεγάλη τομὴ ἀναδιάρθρωσης καὶ ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς λειτουργίας καὶ ἐκπαίδευσης τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων, μὲ τὸν κανονισμὸ τοῦ 1941 —ὁ ὁποῖος καὶ ἀνέτρεψε ἐκ βάθρων ἀπάσας τὰς ἐπὶ ὀγδοηκονταετίαν ἰσχυούσας ἀρχὰς περὶ μορφώσεως ἀξιωματικῶν»;

ΕΤΣΙ στὰ χρόνια 1913 μὲ 1914, μπῆκαν στὴ Σχολὴ Εὐελπίδων τόσοι Εὐελπίδες ὅσοι δὲν εἶχανε βγεῖ σὲ ὁλόκληρο τὸ διάστημα τῶν 50 πρώτων χρόνων τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς..!

● ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΙΣ
● ΨΥΓΕΙΑ
● ΚΟΥΖΙΝΕΣ
● ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ

Μεγάλαι Εὐκολίαι πληρωμῆς
ΝΙΚ. ΔΟΥΒΡΗΣ Ο.Ε.
Μαιζῶνος 56. ΤΗΛ. 278-040
» 275-550

ΤΗΛΕΦΩΝΑ

Πυροσβεστική	199
Ἐρυθρὸς Σταυρὸς	150
Ἄμεσος Δρᾶσις ..	100
Ὁδικὴ Βοήθεια ΕΛΠΑ	104
Ἄμεσος Ἐπεμβ. Ε.Χ.	109
Λιμεναρχεῖο	277.622
Πλάθετ ΟΤΕ	121

Εγγύηση για 2 χρόνια στον κινητήρα* και στο αμάξωμα
*(ή 100.000 χλμ. αν προτιμάτε)

Τα αυτοκίνητα της ALFA ROMEO έχουν κατασκευαστεί γιὰ νὰ «ζοῦνε» πολὺν καιρό! Ο κινητήρας - τους, ἰσα ν' ἀρχίσουμε ἀπ' αὐτον, δεν ἐχει ἀνάγκη νὰ δουλεύει σε πολλὲς στροφὲς γιὰ ν' ἀποδόσει καλύτερα κι ἐτσι φθείρεται λιγότερο. Σ' αὐτὸ συμβάλει θέσεις καὶ ἡ ἴδη ταχύτητα ποὺ δεν εἶναι OVERDRIVE.
Το αμάξωμα εξάλλου ἐχει μεγάλη ἀντοχή, πρώτα - πρώτα γιατι στὴν κατασκευή - του χρησιμοποιοῦνται ἐξαιρετικῆς ποιότητος πρώτες ὕλες ἐκ του μετα, γιάτι προστατεύεται ἀπο τα καλύτερα προστατευτικα ὑλικα. Κάθε αὐτοκίνητο λοιπον της ALFA ROMEO με το πέρασμα του χρόνου διατηρεῖ (και με το παραπάνω) τὴν ἀξία - του. Που σημαίνει ὅτι εἶναι οἰκονομικο με τὴν ἀυσιαστικὴ ἔννοια τῆς λέξης.
Γι αυτο η ALFA ROMEO (και μόνο αυτη) μπορει και δίνει τόσο μεγάλες εγγυήσεις: 2 χρόνια για το αμάξωμα, 2 χρόνια (ἢ 100.000 χλμ.) για τον κινητήρα και 1 χρόνο για ὁλα τα ὁλα μηχανικα μέρη.
Οι εγγυήσεις ἰσχύουν για τα αυτοκίνητα που παραδίδονται απο 20/3/78.
Μόνο τέτοια ποιότητα σαν την ποιότητα της Alfa Romeo μπορει να επιτρέπει τέτοιες καταπληκτικες εγγυήσεις.
Alfa Romeo
Agip ΣΥΝΙΣΤΑ ΛΑ